

Kes sudab ülesarvata, kui mitto sugu tööd ja ameti-liket ma-ilmas on? Agga igga ametil on omma waewa ja tülli.

Jubba sest mis nimmetati, näme, et kui Iggamees se eest, mis temma hõleks langend, ärratüddinematta murret kaännab, Iggamees siis kätte saab, mis ta tarvitab. Sepärrast on Jummal ka iggaühhe Üllema peäle pännud, tähhele pannema, kas Iggauks teeb mis temma kohhus on.

Sest kui iggamees omma tahtmist möda tohhiks weddeleda, kust se siis sola saaks, kes maad harrib? Ehk, kust se leiba saaks, kes sola kedab? Ehk, kust need saaksid leiba ja sola kes rauda walmistawad? Ehk kust need saaksid rauda, kes leiba ja sola saatwad?

Nenda jääksid kohhe keik teggemised kinni, ja Iggauhhet olleks püdo sest, mis temmale keigetarwilissemaks abbiks kulluks, kui mitte Kunningad ja Kohtud ja Üllemad peäle kääksid et keik tööd diete tehakse ja igga wastastik, tehtud tenimisse, kaup kind-

laste petakse. Sest Nedsinnatsed Üllemad peawad ükslasse inimesse ja keik Rahwa Seisust tähhele pannema, ja sedda Jummalale ärrawastama. Sest otsego meil ühhe ihho sees paljo liikmid on; aggo keigil liikmellel ep olle ühtesuggust tööd, nenda on meid ka paljo üks ihho Kristusse sees. Agga iggaüks ennese kohhal, olleme teine teise liikmed. Sedda loeme Pühhas-Kirjas. Rom. 12, 4. 5.

Keigewaesemast palgalisest, keigesuremast Keisrist sadik, on siis agga se armas Jummal melest, kes keelmatta teeb, mis kohhus on; sest sega sünnib Jummal tahtminne Ma peäl kui taewas.

Keik sedda panni se wanna moistlik Mees neid tundma, ja ütles wimaks: Teie teate, et ma noel eal omma Herraga liggi keik ma-ilma ollen läbbi käinud, möda maad ja möda mert; mis minna teise ütlen, ei olle siis mitte tulest woelud, waid ma ollen sedda keik näinud, ja ükski ei woi sedda walleks aiada — ollen sedda iggas